

BAJAI UJSÁG

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓVIVATAL:
BAJA, VÖRÖSMARTY MIHÁLY-U. 4.
TELEFONSZÁM: 46.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
FABINYI LILI.

ELŐFIZETÉS EGY HÓNAPRA 225 fillér
EGYES PÉLDÁNYMÁM ÁRA 10 fillér.
Megjelentek hétköznaponként szombat 7 órákor.

Közös front.

(N.) Magyarország mai nehéz történelmi idejében, amikor az egyes egyenektől talán nem érzetten, de az összeség felett dübörögve halad a sors kereke a jobb jövő, vagy a magyar nemzeti törekvések teljes pusztulása felé, e sors irányításában nagy szerepet játszik a magyar keresztény társadalom magatartása. A királykérdésben való fenekedés, felekezeti surlódások, társadalmi osztályok szerint való széthuzás, mind egy-egy koporsószeget vernek a megtépett Hungária szemfedője fölé s a legkisebb momentum is, ami éket üt a keresztény magyar társadalomba, arra alkalmas csak, hogy a lesben álló nemzetköziség diadalal kerekedjen felül.

Epp ezért mélységes örömmel tölt el a legutóbbi napok egy jelensége, ami mellett, mint olyan esemény mellett, mely ragyogó példát állhat a magyarság összesége előtt, szó nélkül el nem mehettünk.

Ugyanakkor ugyanis, amikor a magyarországi reformátusok első nagy seregszemléjével kapcsolatban a fővárosi liberális sajtófront egy másuttan lőtte ki a keresztény felekezeti békét megbontani célzó rejtett nyilat, a legnagyobb mértékben „klerikális”-nak elhíresztelt budapesti napilap, vezetőcikkben foglalkozik e nagygyűléssel, még pedig oly méltóságon öntudatos magyarsággal, az egészséges nemzeti céloknak oly fölényes és biztos tudatában, hogy ez a helyzet magaslatán álló hang a legszebb reményeket ébreszti a magyarságnak közös frontban való harca iránt.

„A magyar katolicizmus régen felismerte azt az igazságot, hogy a maga erejét nem a felekezetekkel és egyházakkal vivandó harcban, hanem saját hitéletének kimélyítésében, hitveinek lelki, kulturális, gazdasági, szociális vezetésében kell keresnie” — írja többek között. — „A református nagygyűlés lefolyásában szívesen láttuk a közös érdekek, az érintkezési pontok szolgálataát s láttuk ezt annál nagyobb örömmel, minél több bizonyosságot merítünk az élet jelenségeiből, hogy közösek ideáink a nemzet javára.”

Ha porotokból egyszer még kihajt...

Örvénybe éjült lángok lobognak
Letűnt csillagok hamvadt utjain
És visszatértek halkán, sorba mind
Az emlékezet gyötört szárnyain...
... Gy mentetek el bűd mosollyal
Hogy vissza többé sohse jöjjetek...
Ti örökvérző mártírglóriák!
Ti halálkódbe fojtott életek!

Hazug csodáknak gyilkos zátonyán
Elnéztetek a riadt úr felett
Törtetek volt az egész világ —
S mind káprázat volt mindnek vége lett!
Hiába volt a kemény akarás
Nem törhette meg az enyészetet
Hiába volt az álmódás, a vágy...
Nem kaphatok, csak koporsószeget.
Baja, 1927 máj. 28.

Hiába volt a hit, remény, a cél!
A szívetekből hullt drága vér.
Tépett dicsőség üszkös romjain
Nem termelt nektek csak halálbábér
Kopott köntösét szertossággal,
A vak jelent gyászolja el a mult.
Kísértő vadak kinnél mélyire
A bolygó lidéve árnyéka borult.

S Trianon né: ránt zordon komoran,
Láncát rázza mint nehéz szemfedőt:
De túl a poklok szakadékán át
Érezzük már a várado jövőt. —
A bibornap ha újra felragyog,
A bosszu szűz os árja megárog:
Mert porotokból egyszer még kihajt
S a diadalmas élet győbeni fog!
Bárdos Amália.

Nagy érdeklődéssel készül Baja város a hősök emlékünnepe.

Május 29 én ma délelőtt 11 órakor, ünneplésre gyűl össze Baja város közönsége. Komor és fájdalmas ünnep, emlékezés azokra, akik elmentek, tele élettel és viruló reménnyel és a halálba omlottak, hogy hulló vérukkal magvetői legyenek egy szebb magyar jövőnek. Emlékezés a városkoszásokra, rettegésekre, keserű csalódásokra, emlékezés, ami feltépi a szívekre írott trianoni vonalnak véres sebet.

De mélyértelmű ünnepe egyúttal a megtépettségben is életerőre kapott magyarságnak. Fajó ünnepe a

harci ereken e hullott hősokat sirató hozzátartozóknak, le ünnepeljük egyúttal a hősök örökösait, a magyar jövő letteményesait, az ifjúságot, akik felé a hazai siratók minden reménysége fordul. Akiknek feyelmezettsége, elszántsága, komoly munkakedve, töretetlen magyar öntudata az egyetlen erő, mely virradatot teremthet a magyar éjszakában s kezébe ragadva a fátylát, ami a hősök kezéből kihullott, a glóriás győzelem elégtételét ajándékozhatja céltalan mult harcok véres áldozatainak.

„A remes vetélkedésre ép olyan szükség van, mint ahogy nincs szükség az ellentétek kiélezésére. Amíg közös front kell, addig van közös ellenség is: a materialista radikalizmus, az atheista államtudományosság és a sivar közöny.”

„A református nagygyűlés egyik tanulsága, hogy a protestáns magyarság is teljes tudatában van e közös veszedelmek nagyságának, amelyek ellen küzdenie kell. Mert sohasem az a baj, ha a keresztény egyházak és felekezetek a hitélet kiépítésére, a lelkek életének kimélyítésére törekednek, hanem az, ami-

kor türik a közönyt és gerinetelen gyávasággal retirálnak meg, az álarcot is elvető materialista radikalizmus offenzív támadásai elől. Az elmúlt évtizeddel sok keserves eseménye marad volna csak a közös ellenség jémbor óhajása, ha a közös érdek tudata a magyar keresztény milliók hitében eleven erővel élt volna. Ha ráeszméltünk volna mindannyian, hogy hiába a türelmetlenség kibővítései egymás ellen, ha a közöny jégkérge fagyaszítja meg a legnehezebb érzéseket is a nemzetből eltorzított, a tradícióktól és ideáloktól kiszakadt emberek száz ezreinek szívében.”

E nagy nap jelentőségét érzik nemcsak a gyászolók, de Baja város egész közönsége. Érdeklődő várákossal, oly sok szívbeli meleggel ezért készül a hősök napjának külső megünneplésére is, aminek keretét a tanítóképzőintézet szép és forrón magyar emlékünnepe fog adni. Legyen is ott mindenki!

Iskolalátogatás Bajaszentistvánon.

A mezői munkálatokkal kapcsolatban, a falusi iskolákban a legtöbb esetben előbb fejezik be a tanítást, mint a városiakban, ami azt jelenti, hogy a tananyagot is előbb kell elvégezni.

Pénteken tartotta iskolalátogató körútját Bajaszentistvánon Domonits Mihály királyi tanfelügyelő, aki Budapestről érkezett Bajaszentistvánra. Körútján dr. Tantos Gyula, a község espereslelkésze kísérte.

A tanfelügyelő a tanítói kar lelkiismeretes munkájáról a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott és megelégedését fejezte ki a gyermekek haladása felett. Ugyazintén örömmel vette az előjárásnak az új iskola felállítása, illetve kibővítése körüli intézkedéseit, amik nagyon elősegítik a község kulturális fejlődését és még inkább lehetővé teszik azt, hogy Bajaszentistván bármely más helyes és gondos vezetés alatt felvirágozott községgel bátran kiállhassa a versenyt.

„Örömmel láttuk a védőgáton a magyar reformátusok szervezett felvonulását. E követség legyen a küzdelem a közöny és a nyiltar ellenséges, keresztényirtó, szellemi és materiális szervezetek frontja ellen. Mert ez a harc minden magyar harca a belső rehadással, az elmulias bomlasztó erővel szemben. Ebben a harcban közös fronton vagyunk: a nemzet életét, jövődjét, értékeit és ideáit szolgáljuk a közös védőgáton.”

Aranyszavak, amelyeket meg kell szívlelnie minden hazáját szerető, igaz magyarnak!

Háló, ebédlő, szalon, konyha **BUTOROK** minden elfogadható árértékre is beszerezhető. :-: **SZABÓ FERENC** asztalosnál Baja, Baross ucca 4. sz. — Telefon 240.

Külön...
albi...
nká...
ckj...
haj...
5 le...
ogy...
falt...
ka...
zett...
mél...
for...
sike...
köve...
ujon...
sebet...
lom...
szótti...
rásbi...
terje...
ny...
fo...
ki...
me...
stai...
Ez...
su...
tata...
részec...
ekne...
yüh...
anc...
ése. kép...
atoka...
zatán...
le...
em...
genztussal...
khoz. Az...
jait, hogy...
l nagyob...
C. Ull...
artest...

Önök lesz legszebb cipője a városban

Keresse fel a

Lichter cipőárúházat

Uránia mozipalotában. — Elegens férfi cipő 20 P-től, női cipő 16 P-től

Tisztviselőknek kedvezményes fizetési feltételek.

Üzenet a VI. osztálynak.

A napokban tanulmányi kiránduláson voltunk. A zirci apát úr vendégeként meglátogattuk az apátság gyönyörű, nagy arányokban fejlődő előszállási uradalmát.

Az utimarsall szerepét kedves szeretetreméltóságával a bajai főgimnáziumi igazgató ur látta el. Gondoskodott számunkra még szellemi csemegéiről is: elhozta uti olvasmányok a VI. osztály pár igazán sikerült dolgozatát. A feladat volt: megrajzolni Baja képét — 50 év múlva!

A tárgy tág teret nyitott a fiatal képzelet csapongására, de egyúttal visszaemlékezésre is készítette a dolgozat íróit a jelen állapotokra.

Valóban csemegézés számba ment a dolgozatok olvasása. Nekem nemcsak azért, mert bennük a fiúk határozott stílusbeli készségről tesznek bizonyosságot, hanem főleg azért, mert belőlük megtudhattam, hogy a város örvendő polgárai hogyan ítélik meg a mai állapotokat és mely irányban, hogyan képzelik el Baja fejlődését.

Ami engem legjobban meglepett, az az volt, hogy — úgy látszik — a mai fiatalság nem nagyon rajong a városáért. Visszagondolván a régi időkre, nem sok kedveset találnak emlékeztetükben. Csak a régi tanintézet iránt érződik ki fokozottabb melegség egyik-másik írásból és csak egy van, aki — a fiatalkori emlékek pusztulását látván — könnyeket morzsol ki a szeméből. De az is inkább a fiatalságát siratja, mint a régi várost.

Az én időmben is másként volt. Mi a magunk városát a legkülönbözetlenebb tartottuk. Nagyon szerettük és büszkéek is voltunk rája. Ha más városbelivel találkoztunk, mindig versenyre is keltünk, hogy melyikünk városa a különb.

Az én gyerekeim is meg ilyenek voltak. Egyszer egy ilyen „városközi” versengésben az enyémeknek nagyon nehéz volt a helyükük. A másik fél könnyen horakodhatott elő nem vitatható előnyökkel a maga városa javára. De a gyerekeim mégse hagyták magukat, körömszakadtig harcoltak Bajaért. Amikor már nagyon sarokba voltak szorítva, akkor egyszerre csak főtök keseredve, félig azonban hangos kivágták a fiám: Igen! de a te városod sohaségett „ugy” le, mint a miénk!

A VI. osztály tanulói nem ilyen kedvesen „foguk”. A szülőföld iránt bennük nem a Petőfi szerelme él: „Könnyben úszik két szemem pillája, Valahányszor emlékszem rájára.” A legjobban inkább a kritikai érzés fejlődik ki. Mondja is az egyik: „Mennyit szídtuk a városát elmaradottságáért.” A másik bevallja, hogy „nem is szeret visszagondolni a sok csuf, bűzös, piszkos utcára.” Viszont a harmadik látva az ötven év nagy változásait, a lemondás hangján jegyzi meg: „... parkra rendre tisztaságra, a mi időnkben még gondolni se mertünk”. „Hát Istennek, nincsen úgy, mint diák koromban.” Van, akinek kritikája szinte a szá-

tíráig emelkedik. Mókázván a to ronyórával, megállapítja, hogy ez azonban — ötven év múlva is maradt a régi! Különösen a kövezettel nagyon sok a bajuk. Még a fő-tér burkolása se tetszik nekik!

Hát ami azt illeti, nem lehet állítani, hogy a kritikájuk nagyban és egészben alaptalan volna. De bizonyos, hogy mi annak idején még a gyengébb oldalakat is inkább rózsaszínű szemüvegen keresztül néztük.

Az azonban becsületükre válik a fiuknak, hogy mindegyikük erősen fájjalja a hősök szobrának hiányát. Sőt van, aki a felszabadulás emléket is szoborral szeretné megörökíteni!

De amíg a mult számára kevés élénk szín van a palettájukon, ezekkel az élénk színekkel pazar bőkezűséggel bánnak, amikor a jövőt festik.

Ugy állítja be mindegyik, hogy ötven év múlva „meglátogatja” a várost, ahol született és gyermekével teltek. Mélyreható változással találkoznak már megérkezéskor. Sőt az egyik már az uton kezdő a meglepődött csodálkozást: Máv fővonalon jön olyan expressz, amelynek végálmása — Ujvidék!

A megérkezéskor mindegyik nagy forgalmon keresztül parkba lép. Gyönyörű, gondosan ápolt parkba, amely nem is emlékeztet a régi elhanyagoltra. Egyikük a vasúti kertet a „Hősök kertjévé” avatja.

A város fejlődésében valamennyi nagy szerepet juttat a fásításnak s a parkozásnak. A Déri-kertben már s ökökut van és „könnyed rácskerítés” övezi. Az új posta előtt is tér

képződött. Ötven év múlva a Mátyás király-tér, a Szent István-tér, sőt a Pandursziget is (!) gyönyörű virágos kert.

Ez a legfőbb disze a nagyváros fejlődött városnak, amelynek uccáit mindenütt emeletes házak szegélyzik. Ugy látszik Nagy Márton építési szabályzata még akkor is érvényben áll, mert három emeletes épületnél magasabbal alig találkozunk. Csak a főgimnáziumi nőtt az egyik szívének melegtől négy emeletesre!

Egyikük meg éppen szellemi rokonságban állhat Nagy Mártonnal, mert a Pandurszigetre ő is „a főter közepéből kiinduló ívhidon” (!) jut. Ennek a képzelete a felső kamarásdunai parton egész a zsilipig szép sétánnyal és villákkal telepíti be. De a Pandursziget is tele van villákkal, sporttelepekkel, meg zenepavilonnal. Érzí, hogy ezt a nagyarányú fejlődést valamivel meg kell akadatolni. Magyarázatul azt adja, hogy a szigeten (a mult évi sikertelen furás után is!) gyógyforrásokra találtak.

Valamenyen helyesen érzik, hogy a város fejlődése a Dunával függ össze. El is rendezik szépen: A Kamarásduna folyik. A hajók a város alatt kötnek ki. A Szeremlei-Duna is hajózásra szolgál. „Valóságos világfürdő” Baja, amit egyébként abból is megállapíthatunk, hogy villamos szalad ki a külső Pandurra is, melynek megállója van „mindegyik” strandfürdőnél. A fürdőzők kényelmé propellerek is szolgálják. A nagy dunai strandra az „új torkolaton” (!) keresztül viszi a „Tóth Kálmán”

Krisztus könnye.

A Bajai Ujság részére írta: Fabinyi Lili.

Hazahozták őket. Szegények voltak, de az egész község úgy kívánta.

Ebből a faluból csak harmincketten estek el. Harminckett fiatal férfi, értékes megvetői a magyar ugarra. Hatvanégy izmos férfikkal lett gyöngébb a határ, harminckett magyar nő vesztette el a párját, az élet ígérének gyászborotválás asszonyai és letarolt teljesülések menyasszonyok elérvult koszorúin.

Azért voltak csak harmincketten, mert kicsi ez a határmenti, madár-látta falucska nagyon. Így is azok közül, akik tele hittél és szent magyar kötelességtudással, bokrétesan és nézve indultak el a különböző sohanemtudott frontokra, száz közül alig ha ötven tért vissza épen. Ine a Gergely Jóska is csak a falabát hozta meg, a Gyuri Pista szintén, a Mák Ferke szegény a szemévilágát

hagyta ott, Geron Péter meg balkezével kötögette a kőfeket azóta. Vő kony Zsuzska is panasolja, hogy az ura még mindig rángatózik az óta... de ki győné felsorolni valamennyi szegény megtépett ember?

Szegény volt a falucska és nagyon elhagyatott. Mégis, amikor megjöttek a világlátó koporsók, — számszerűen csak a mennyiség, mert a többi hősi halott szerteszét a világban, idegen határ: feledezt buckái alatt, hoporsó nélkül alussza örök álmát — nagy öröpséget hirdetett a tőrő ur.

Ott is volt az egész fau. Apraja, nagya, mind. Még a megörvő öreg Máci Látó is, akik pedig nagy a tekintélye, mert amadó juhász volt valankor a szászögi uradalmában és soha s aki megindulva még nem látta, moztó is ott zokogott a sok asszony lép és mélyen villogó tekintettel hivatkozó férfember között, amikor a s temető közös

sirjába egymásután eresztették le, a hajdan forró életigérettel feltelcegetestek zuzott maradványait rejtő, furcsa kis koporsókat.

Ha a szívük szerint indulhatnak, bizony a kis rezgőnyárfás, kakukfűves temető büszkékedhetett volna a világ legszebb hősi emlékével. De bizony erre már kevés maradt a verjeteles felélenként összehordott pénzceskéből s így csak Peter Áron, a székel-földről ideszakad a csapmester faragott remekbe egy szép bükk fakeresztet ki is pingálta módosan egyengabárnara, de meg belefárag a csodálatos cikornyákkal a nevetet is, nemcsak a uzen yocat, de azeket is, akik nem jöhettek haza.

Ez az Áron a ester egyébként is különös ember volt. Sok mindenfélét sugtak bugtak a faluban rola, így többek között ezt is, hogy mi let idemenekült, egymagában ötven bocskorost küldött a másvilágra. De meg nem is lehetett másként, mint

hogy ritkos határmakkal cimborált, különben, hogy történeteket volna meg, hogy egy olyan akkurátus, eddig soha nem látott szépségű Krisztust faragott a keresztre, amelyik mellett nyilván eltujhat még a három tölgyfa alatt álló feszület Jézuskája is?

Amikor, éppen egyik május utolsó vasárnapjára, kész lett a kereszt, nagy ünnepek között szentelték fel. A plébános ur is eljött erre az alkalomra a szomszéd faluból, de még két ministráns gyerek is, a tanító ur olyan gyönyörű beszédet mondott, hogy mindenki sírt, elborítottak a hősök phenőjét virággal és áhitattól megnyugodott szívvel tértek haza.

Hogy, hogy nem azonban, valami kósza hír kezdett terjedni a faluban. Hogy ki indította el, a Mezes Sára-e, az öreg babasszony, aki minden ilyesmiben járta, vagy pedig más, azt nem lehet tudni. De ludbőrös hátal sugtak bugtak az emberek s

BANÁN-BEHOZATAL

ÉRETT NYUGATINDIAI BANÁN
A LEGJOBB TÁPLÁLÉK

BP. TELEFON: L. 982-85.

uxushajó a vendégeket. Van, aki a Kamarás-Dunának nemcsak a partját, hanem még a „medrét” is kikövezi.

Villamoson el lehet jutni a város minden nevesebb pontjára. A temetőbe is. Az autó forgalom is igen élénk. Sőt rendszeres repülőjárat is van! A repülőállomást, egészen ténylegesen, a vasut- és hajóállomás között Kisbudára helyezte.

Megnyugtathatjuk a közönséget: nem lesz baj a villamos világítással. Minden pazar fényben uszik. A vezetékek — sajnos még nem kábelben — de már mégis betonoszlopokon fognak szaladni, viszont az áramot már a fehér szén, a Duna vize fogja termelni.

Érdekes, hogy mennyire észre lehet venni a dolgozatokból a szülő ház nevelő hatását. Az egyik flu művésznek a gyereke. Ez zene-pavillonról, kulturházzól, muzeumról, könyvtárról álmodik és tele rakná szobrokkal a várost. A másik lüktető gyárvárost talál a régi helyén, a Dunán nyüzsgő kikötő-forgalmat, ahol lázasan dolgoznak az elevátorok. A Pandurón pedig rádió-leadó. Ennek technikus az apja.

A legbájosabb elképzelés bizonyos diadaliv, amelyet az író szerint a város annak emlékére emelt, hogy a Bácskát „visszaszereztük”. Pompás ennek elgondolásában, hogy a jelenlegi vármegyeház — muzeum a nagy idők emlékei számára.

Ezt a képet tartom a legszebbnek. De első sorban nem a nemzeti gondolatért, és annak poétikus elrendezéseért, hanem azért az egy igelakért a többszám első személyért: „visszaszereztük”. Az egyetlen aktív szerep az összes dolgozatokban! Az írók egybeült mindig csak szemlélők, megfigyelők és — kritizálók.

Szerettem volna, ha legalább egy akadna közülük, aki nem „látogatóba”, „találkozóra” jön haza

szülővárosába, a boldog gyermekévek színhelyére; hanem úgy oldotta volna meg feladatát, hogy valami alkalomból, mondjuk, az ötvenéves találkozóra egybegyűlteknek beszámolt volna egy emberöltő törekvő, szorgos munkájáról és annak eredményéről.

Én iparos lettem. Bizony kiesiben kezdtem. De ma már van virágzó gyáram, amelyben több száz munkás boldogul. Megmutatnám az osztálytársaknak a munkáslakásokat: egy-egy derűs fészket a boldog családi életnek. Megmutatnám a munkásjóléti intézményeket és igazolnám, hogy a jókedvű munkás a legkiadósabb munkás. Ez is egyik magyarázata annak, hogy ipari termékei messze vidéken híresek, versenyképesek a külföldön is.

Én meg zenét tanultam. Alapítója lettem az itteni zeneiskolának, amely kicsi keretből ma annyira nőtt, hogy tizenkét rendes tanára van. Ez az iskola központja távoli környék zeneéletének is. A működésünk kihat az iskola falain túlra is. Összefogja a város polgárságát a szépnak és nemesnek szeretetében és a magasabb kultúra jegyében közelebb hozott bennünket a művelt nemzetekhez.

Az én apám tisztviselő volt. Én is azzá lettem. Az apám jóvoltából sokat tanulhattam, külföldön is sokszor megfordultam. Így persze már könnyebb volt több értéket termelhetnem, mint amennyi elvárható volt a régi öregek idejében. De én nemcsak a hivatali szobában fejtetem ki szorgos, valóban eredményes munkát, hanem a társadalmi életben is. Én csináltam meg a „Város barátai” egyesületet. Ezen az egyesületen keresztül vittük bele a polgárságba a város szeretetét, a rend és tisztaság iránti érzéket, a közvagyon védelmét. Ma már senki sem rongálja és piszkolja éktelen rajzokkal a házakat. Nem tördeli és vagdossa a

fiatal csemetéket. Ma már mindenki versenyez abban, hogy ki tudja kedvesebbé, szebbé tenni a háza táját. Ez az egyesület harcolta ki a köztereket, ez alkottatta meg a szabályrendeletet, hogy a szép dunai városképet a Kamarásdunára néző házaknak még a színezése is fokozza. Ami szépet láttok most a városban: a mindenütt fás, pázsitos uccákat; a tiszta, izléses házakat; a virágos ablakokat s a madárdallos köztereket, azt mind ez a társadalmi egyesület teremtette meg s ez egyesület munkájában az oroszlánrész az enyém volt!

Folytassam-e tovább? Nagyon sokféleképp lehetne ezt még variálni.

Bizonyos, hogy úgy volna jó, ha az ötvenéves találkozóra ne idegenből jönnének vissza a bajai fiúk, meglepedéssel „szemlélni” a haladást, amely „másoknak” a munkája. A város kívánt haladását nem elismeréssel csodálni feladata a bajai fatalságnak, hanem megcsinálni!

Ma, amikor Lindberget, benne a nagyszerű „tettet” ünnepli az egész világ, ne a kritika erősödjék a fiatal-ságban, hanem a tettvágy. Az alkotás tüze lángoljon legmagasabbra a fiatal lelkekben. Mert szép dolog az tárgyilagos hidegséggel megállapítani a valót, de még szebb és a fiatal erőkhöz sokkal illőbb rajongó szeretettel, teljes odaadással belefelekedni a munkába, hogy átvarázsoljuk a rideg valót.

Ezt üzenem én igaz szeretettel a VI. osztálynak.

Az üzenetemet pedig az újság hasábjain küldöm, mert ez nemcsak nekik szól, hanem az egész magyar ifjúságnak.

De szóljon ez az összes tanteszülőknek is, mert szeretném ha a szép példa állandó követőkre találna. Szeretném, ha minden intézet, minden esztendőben valami alkalmas módon szolgálná azt a nemes gon-

dolatot, hogy nemcsak a hazának kell jó honfiakat nevelni, hanem a városnak és községnek is szerető polgárokat.

Valahogy a kettő ugyanis csak egy. Keveseknek juthat osztályrészül, hogy közvetlenül szolgálják a hazát. De mindenki becsülettel és eredményesen szolgálhatja azt, ha lélekkel, egész emberként betölti a polgári feladatot, amelyet számára a Gondviselés kijelölt.

Vojnics Ferenc.

Dohnányi hangversenyéről.

A magyarországi Beethoven ünnepek véget értek. Baján kezdődtek 1926 nov. 15 én és befejeződtek Baján május 27-én. Közönségünk ismét kifejezte halálját ezzel a legnagyobb géniusszal szemben, aki kitárta előttünk istenadta művészetének kiracsesházát, hogy ennek méretetlen gazdagságából jövő nemzedékek beláthatatlanul időkig merithessenek, hogy ettől életük szépséget, fényt, boldogságot, tartalmat nyerjen. — Az emberiség lelkének vigasztalására, felemelésére szánt egyik legnagyobb ajándéka az Istenségnek: Beethoven volt, akiről a zenetörténet azt mondja, most száz éve, hogy meghalt. Nem igaz! Soha egy zeneköltő elevenében nem élt, mint Ő milliók lelkében él és élni fog, amikor az új „megváltók” már csak mint borzongató lidérvnyomás emléke fog egy megtisztultabb nemzedék emlékezetébe visszatérni. — Az országos Beethoven-ünnepeket tegnap egy magasatos postludium fejezte be. Az istentiszteletet a főpap celebrálta: dr. Dohnányi Ernő. Művészetével szemben elnémi a kritika. Itt csak a csodálatnak, a szeretetteljes hálának van helye. Játéka technikai szempontból az abszolút tökély, a lelki relációja a

nemsokára akár esküt is tettek volna már rá, hogy igaz bizony, úgy van, a hősök sírján megrebbent a Krisztus szeme és pár napra rá a Finta kovácska véznácska Annuskájának megjelent volna álmában szent Flórián és azt mondta neki:

— Az Áron Krisztusának szeméből megered az örömköny, amikor közel lesz az óra, hogy a magyar hősök nem haltak meg hiába, — ami szó se róla, meg is történnhetett, tekintve, hogy az ördögös Áron faragta a keresztet.

... Ettől az időtől kezdve a temetőjárók borzongva figyelgették a feszület remekbe faragott Krisztusának fájdmastekintetű szemét és néhány ijedősebb asszony csak huzódzva merte a temető elhagyatott ságában virágait elesett kedvesének emlékére a hősi sí hántra tenni. Pedig eszterdönként egyszer, minden május utolsó vasárnapján, hivatalból is kijöttek mind a tanító ur mind-

annyszor nagyon szépen beszélt, — a bíró ur hirdette ki, hogy ennek így kell lenni.

Egyszerre csak zavaros hírek kezdtek járni. Valami fojtott nyugtalanság feszült a határmenti falucska levegőjében. Katonák jöttek, pár napig a község házában laktak s a határt figyelgették, azután elmentek megint. Nagyon zárkóztottan viselkedtek és nemigen állottak senkivel se szóba, de Áron mester mégis fellobogó szemmel beszéte a Vajas Jóskaék söntésében, hogy a katonák azért jöttek, mert eddig az ellopott nagy-r földön baj van s a magyarok csak azt nézik, mikor és hol lehet legbiztosabban betörni, hogy egy bátor rohammal visszavegyék azt, ami ezer eszterdő óta az övék volt. Csakugyan, akit a dolga odavitt, a dombokon tülra, ahol az ugypevezett trianoni határ húzódik, sok idegen katonát látok, amint iz-

gatottan kémlelnek át a csonka magyar földre. Aztán csend lett újra.

... Egy reggel azonban sikoltozva szaladt végig az öreg Mezes Sára a falun. Neki az unokája, a szép, doli Forgács Jóska pihent a hősök közös sírjában s az öreg Sára, hogy annyi szép rezedá, viola, meg verbéna termelt a kertjében, elhatározta, hogy egy hajnalon, amikor ráér, kiviszi azokat a Jóskaékhoz. Ma végre hozzájutott, de alig hogy kiért, sikoltozva szaladt vissza.

— Emberek, emberek! Jézus Mária. A Krisztus szeméből megeredt a köny.

Pár pillanat alatt az egész falu alpon volt. Rohantak ki mind a temetőbe.

... A nap nemrég kelet még föl, széles, pásztás sugarain a hajnal hűsében remegve villództak a harmat gyémantcsöppjei. Egy-egy madárka pityegett csak, de lomb nem rezdült, a reggel mélységes szent

csöndje borult a békén domboruló sírok fölé.

A temető nedves fűvén sietve átlábaló emberek hamarosan nagy gyűrűben vették körül a hősök nyugóhelyét. Marmatos volt a feszület is egészen. Ekkor a nap sugarainak egy széles pásztája egyenesen rácsapott a hősi sírból kinőtt feszület Krisztusának bánatos arcára. És látták, mindnyájan jól látták, hogy a csendesen megrezdülő szempillák alól egy-egy ragyogó könnyesepp gördül alá...

Az emberek dermedten álltak, de egyszer csak a megilletődés és szent borzalom bennük csöndjébe beledübörgött a távolnak valami tompa, fenyegető morajlása.

Áron felvillanó szemmel vetett keresztet.

— Mézzetek a könnyeket! Alleluja! Szent Flórián igazat mondott. Őt a megváltás órája, a magyar hősök nem haltak meg hiába!

... S ott túl, a határon, irtózatoss robajjal megdördültek az agyak.

művekhez a legtökéletesebb asszimiláció, Beethoven játéka a legmélyebb bensőség megszólaltatása. Így játszhatta Beethoven a műveit aztán Liszt, most pedig a mi Dohnányi, aki ma páratlan az egész világon! Nem muzsikálás ez, hanem istentisztelet! A halgató nem földi, esztétikai élvezetekben részesül, hanem lelki emelkedést, megtisztulást, etikai gyönyörűséget érez.

Gazdag, változatos műsorának minden egyes száma igazgyöngy volt, nekem legjobban a közóhajra utólag

beillesztett „Mondschein szonáta” tetszett. Hogy minden egyes szám után lekesedésünk, elragadtatásunk tomboló tapviharban tört ki, az csak természetes. A végtelenül kedves, természetes, egyszerű modoru művész egész sor radással köszönte meg új hívő táborának az ünneplő hódolatot.

A Liszt Ferenc-kör Beethoven-ünnepe méltó volt a nagy hallgathatlanhoz, legnagyobb tolmácsolójához, közönségünkhöz és körünkhöz.

Muzsikás.

Áldozócsütörtök napján hetven gyermek áldozott először a ferencesek templomában.

Mise után az elsőáldozók szeretetreggelit kaptak

Áldozócsütörtök napján a szentferencrendiek templomában hetven kis gyermek járult először az Ur asztalához.

A fehér virágokkal gyönyörűen feldíszített oltár előtt hetven ártatlan lilomos lelkű gyermek készült fiatal életének egyik legjelentősebb eseményére: az első áldozásra. Hetven boldog izgalomtól rózsás arcú gyermek várta a legtökéletesebb Jóságot, aki mindannyiszor eljön hozzánk, hogy felemeljen bennünket, valahányszor hívjuk Őt és valahányszor sebbet lelkünk megfárad az élet harcában.

A gyermekek a fél 9 órai misén vettek részt és pedig a szállásvárosból 21, a vöröskereszttéri iskolából 24, a belvárosi iskolából 25 kis fiatal lélek.

Áldozás előtt P. Kéri Xavér hitoktató, aki a misét is tartotta, emelkedett hangu szentbeszédet intézett a

gyermekekhez, figyelmeztette őket, hogy méltón készüljenek az Ur fogadására. Az utolsó evangélium után pedig lelkesen buzdította őket, hogy a közük szálló Jézust soha el ne bocsássák és mindvégig őrizzék meg tiszta fehérségüket.

A templomi szertartások végeztével a fehérfátylas kisleányokat és az ünneplőbe öltözött fiúcskákat a belvárosi iskolába vitték, ahol a Szentferenc III. rendjének tagjai és mások is szíves áldozatkészséggel gondoskodtak a megvendégelésükről és szeretetreggelivel lepték meg őket. Novoth István igazgató a gyermekek nevében melegen megköszönte az adományozók kedves figyelmét és a szülők is hálás megindulással fogadták a kicsinyeikkel szemben tanúsított felebaráti szeretet szép megnyilvánulását.

Nagy leventeverseny Miskén.

— A miskai legények vitték el a vándorzászlót. —

Nyolc község daliás, ügyes leventéje mutatta be tudását áldozócsütörtök napján, a figyelmetlenül viselkedő eső szemetelése dacára a Kaloacsától 12 kilométernyire elterülő Miske községben egy impozáns folyású és érdekfeszítő leventeverseny keretében. Az elmúlt évben tartott verseny eredménye már egymaga elég volt ahhoz, hogy fölkejtse a várakozásokat, amit az idei leventenap mindenben igazolt is.

Mikor a nyolc versenyző község és pedig Bática, Bogyiszló, Drákszél, Duskok, Fajs, Foktó, Hajós és Miske erőteljes, dőlő leventéje megkezdte katonás, fegyelmezett rendben történő felvonulását a csodálkozás moraja futott végig a meglepett közönségen. Előrelátható volt, hogy a győzelmű zászló elnyeréséért valamennyi érdekelt erős küzdelmet fog kifejteni és egész szokatlan érdeklődést, váltott ki a versenyző fiúk elszánt, kemény arckifejezése is.

A három órákor kezdődő verseny eredménye majdnem az utolsó pillanatig eldöntetlenül állott, végül is egy pont különbséggel Miske javára

dőlt el. A második helyezett Foktó, a harmadik Duskok lett, bár Fajs és Bogyiszló is olyan szép teljesítményt produkáltak, mely a legnagyobb dicsőre is joggal tart számot. Bática, Drákszél, Hajós leventéi szintén nagy törekvést árultak el. Elismerés illeti a hivatásukat nemesen megértő leventeoktatókat és elismerés illeti a járás testnevelő egyesületének tetterős, impozánsan működő vezetőjét Keller Istvánt, aki már sokszor bebizonyította törhetetlen erélyét és a levente eszme érdekében kifejtett önzetlen áldozatkészséget, akiről egyébként Pestvármegye testnevelési főfelügyelője is szeretetteljes büszkeséggel nyilatkozott.

Ugyancsak a főfelügyelő lelkese beszédében szólott a leventékhez is, előtte pedig a község plébánosa tartott értékes komoly hatású beszédet.

A verseny melyen megjelent Kalocsa polgármestere és mint a versenybizottság elnöke Benedek János szolgabíró azonkívül a város több szerepet vivő férfa is, a Himnusz szavaival ért véget.

HIREK.

A hét programja.

Május 29-én, vasárnap délelőtt 11 órák emlékünnepe.

Május 29-én, vasárnap délután 4 órákor az Általános Fogyasztási Szövetkezet közgyűlése az Ipartestület helyiségében.

Május 29-én, vasárnap d. u. fél 4 órákor a Sz. Tör. SE—BTSE bajnoki football-mérkőzése.

— Dr. Huber János ügyvédjelölt, folyó évi május hó 23-án az egységes bírói és ügyvédi vizsgát sikerrel letette.

— A Bajai Daloskör május 29-én vasárnap délutánra tervezett pandurszigei kirándulása a közbejött kedvezőtlen idő miatt elmarad. Ez helyett a kirándulást június 6-ra pünkösd hétfőjére halasztották el, amiről valamennyi érdekeltet ezúton értesít a **Rendelőszög.**

— A **Rés-szárny repülőgép.** Lindbergh, az Atlanti oceán repülő hőse fokozottan rátereli a figyelmet a repülő technikára, amely egyre és rohamosan fejlődik. Érdekes újítás a rés-szárny repülőgép, amelyet egy angol gyár és egy göttingai mérnök talált fel egyszerre s amelynél az eddig egy darabból készült merev oldalszárny helyett két közvetlenül egymás felett álló, összecusukható szárnyat szerelnek a gépre. A főszárnyak alakja olyan, mint a régebbi. Előlső részére azonban ráfekszik a lapos, keskeny segédszárny, amely mozgatható, fel- és lecsapható, miáltal rések támadnak a főszárnyon. Az új szárny-szerkezet különösen a leszállással járó veszelmeket küszöböli ki. Ugyanis a segédszárny emelésével a két szárny között rés nyílik, mire a levegőáramlat simán körülszalad a szárnyakon, anélkül, hogy légörvények keletkeznének. Különösen előnyös e rés-szárny alkalmazása az utas repülőgépeknél, amelyeknek utközben sűrűn kell leszállniuk.

— **Fővárosba utazó olvasóinknak** páratlan kedvezményt nyújt a Keleti-pályaudvarral szemben levő, elsőrangú PARK SZALLODA, amennyiben a szobák árából 20 százalék, az éttermi árakból pedig 10 százalék engedményt ad kiadóhivatalunkban díjmentesen kapható utalványok ellenében. Egyben felhívjuk a PARK-szállodának lapunk más helyén olvasható hirdetésére szíves figyelmét.

(-) URANIA MOZGÓ (-)

1927. május 29-én, vasárnap d. u. fél 4, 6 és fél 9 órákor

RUDOLF VLENTINÓ felléptével repizben.

A Sejk

Gyönyörű filmregény 9 felv. — Ezt megelőzi:

A szerelem nevében.

Egy diadalmas szerelem története. Fősz. RICHARD CORTEZ és HIRADÓ. GRETTA NIESEN. HIRADÓ.

— A Bajai Ipartestület elnöksége ezúton is felkéri a tesület tagjait, hogy folyó hó 29-én, vasárnap délelőtt a 10 órai ünnepélyes nagymisén, a belvárosi plébánia templomában és a délelőtt 11 órákor a Szt. István téren tartandó hősek emlékünneplén, minél nagyobb számban jelenjenek meg. Gyülekezés az ipartestület székházában.

— **Ügyvédek urak szíves figyelmébe!** Megjelent Dr. Pongrácz Illetékügyi utmutató, 1927. május 16-án életbelépett összes rendelkezésekkel. Kapható az Új Élet rt. könyv- és papirkereskedésében.

x **A vér felfrisítése** céljából ajánlatos néhány napon át korán reggel egy pohár természetes „Ferenc József” keserűvizet inni. Az egész világon rendelik az orvosok a valódi Ferenc viz használatát, mert ez szabályozza a bélműködést, erősíti a gyomrot, javítja a vért, megnyugtatja az idegeket és ezáltal új élet-erőt teremt. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben.

x **Klauberné-féle Korzó Kioszk** ban már naponta fagyalt, jegeskávét, vegyes felvágott, frissen csapolt sör, kitűnő csongrádmelléki borok, torták és vegyes sütemények kaphatók. Markovics Ferenc cukrász.

Sofförtanfolyam.

Gépkocsis vezetésre szakszerűen kiképez és hatósági vizsgára előkészít jutányosan. Érdeklődni BLÜCHER JÓZSEF autófuvarező BAJA, Attila utca 15. szám.

Lapkiadó: Új Élet nyomda r. t.

Felolvasó kiadó: Moravosik Gyűző.

Kiadóhivatal kezelője: Goldberger Jenő.

CORSO MOZI

Máj. 29-én, vas. d. u. fél 4, 6, fél 9 ó.

DUMAS hallhatatlan remekművének filmváltozata repizben

A notredamei toronyőr.

Gyönyörű filmregény az elmúlt századokból. — A főszerepben: LON CHANEY és MARY PHILBIN.

Ezt megelőzi:

Fia vagyok-e vagy lány?

Borzalmas rejtély 7 nevetésben. Főszerepben: LAURA LA PLANTE.

Takarítson Vámpyr porszívógéppel.

Kapható bajai képviselőnkénél, legkedvezőbb részletre, Attila-utca 21. sz.

FLY-TOX

felhő megöl

legyet, szúnyogot, molyt, hangyát, bolhát, poloskát, svábbogarat, tetűt stb. Az amerikai London Institute találmánya. Emberre és állatra veszélytelen. De biztos halál féregre és rovarokra. Nem hagy foltot. Hatása garantált. Háztartásokban, gazdaságokban, üzemekben nélkülözhetetlen. — Óvakodjunk utáztatoktól. Más szert ne fogadjon el. Ügyeljünk a Fly-Tox (kiejtve: Fláj tox) névre.

1 literes üveg szájtűjűvel P. 3.40
2 literes bádorgartálya P. 2.40
1 darab kézipermetező P. 5.50

Mindenütt kapható!

Magyarországi vezérképviselet:
Révész Ernő és Társa, Budapest,
V. Nádor utca 30. Tel.: L. 998-25
Prospektust kívánatra küldünk

Minden méretű szövőtt ablak

nádroletta

zsinoros és önműködő, a legolcsóbb árban kapható.

Ügyelők felvételnek.

FEKETE ADOLF Baja,
Szt. László utca 19

A bajai kir. bíróság mint tkvi hatóság.

5894/1927. tkvi szám.

Arverési hirdelmény-kivonat.

Vnenk Valéria végrehajtónak Nemes József és neje végr hajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság utóajánlatára az újabb árverést 800 P tőkekövetelés és járulékaival, valamint a csatlakozottaknak kimondott Kaidl Mici Mária bajai lakos 900 P tőke s jár., Bank és Kereskedelmi rt. bajai cég 8000 P tőke s jár. és 1800 P tőke s jár., Freund Antal és Fülöp bpesti cég 3052 P tőke s jár., Salamon Jakab és társa bpesti cég 1533 P 10 f. tőke s jár., Löwy Dezső rémi lakos 1600 P tőke s jár. és 2400 P tőke s jár., Kronberger-féle faipar rt. bajai cég 162 P tőke s jár., Wertheim Zsigmond páksi lakos 145 P 32 f. tőke s jár., Sándor László 400 P tőke s jár., Tomanovics György 428 P 80 f. tőke s jár., özv. Loschitz Béláné sz. Milkó Zsófia 160 P tőkekövetelés és jár., behajtása végett a bajai kir. járásbíróság területén levő Baja városban fekvő s a bajai 5309. sz. betétben A) I. 2. sorszám 2504/1 helyrajzi szám alatt foglalt 186 négy-szögöl területű Gr. Bathyányi utca 27. alatt levő ház Nemes József nevén álló felerészére 2932 P 50 f. kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1927. évi június hó 21. napján délután 3 órakor telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében Mátyás kir. tér 4. sz. 20. fogják megtartani

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási árnál alacsonyabb áron nem adhatók el.

As árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. e. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számi-

tott óvadékképes értékpapírosban a kikiáltásnál letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kikiáltóknak átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. e. 147., 150., 170. §§.; 1908. XL. t. e. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százalékára szorított megállapított bánatpénzt az általa ígért ugyanannyi százalékáig kiigazítani (1908. XL. 25. §.)

Baja, 1927. évi máj. hó 14. napján.

Dr. Ríchtzeit sk. kir. bíró.

A kiadvány hitelével:
Mayer irodafőtiszt.

SALVATOR FORRÁS

KELLEMES IZŰ ÜDÍTŐ,
GYÓGY ÉS ASZTALI VIZ
VESE, HÓLYAG, RHEUMA
BETEGEKNEK
TERHES ÉS SZOPTATÓKNEK
NÉLKÜLÖZHETETLEN
SAVOLDÓ VASMENTES
KAPHATÓ MINDENÜTT.

Telepvezetőket keresünk,

mezőgazdasági gépek, traktorok, motorok, varrógépek, kerékpárok, kerékpármotorok, zsák, ponyva, olaj, benzín s mindennemű mezőgazdasági üzemanyagokban felállítandó telepeink részére.

Raktárral rendelkezők előnyben.

Telekkönyvi vagy egyéb biztosíték szükséges.

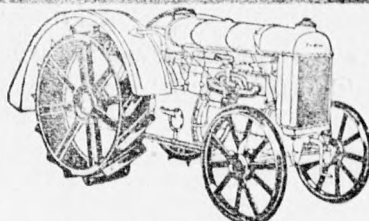
Részletes ajánlatok:

„Fényes existencia“ jellegre a kiadókba küldendők.

Gróf Zichy Bódog-tér 2. szám alatti,
Pollermann féle házban

„Lovasy gyógyszertár“

helyiség f. év augusztus 1-re bérbeadó. Részletes feltételek dr. Flórián Góza ügyvédi irodában megtekinthetők.

FORDSON TRAKTOR

szánt, vontat, csépel
Kedvező fizetési feltételek, olcsó kamat mellett szállítja:

Automobil és Traktor Kereskedelmi r. t.

Autorizált FORD képviselő. Budapest, VIII. Rákóczi-ut 19.

NAGY ALKATRÉSZ RAKTÁR.

Körületi képviselő: ACÉL ÁRMIN BAJA.

„KÜHNE“ mezőgazdasági gépek,

Austin traktorok, sportcikkék és tornaszerek nagyraktára

Baja, Erzsébet királyné-u. 43. sz.

Tulajdonos: FULLER ISTVÁN

Földhitelbank R. T.

Dunapatajon elsőrendű földeket és réteket azonnali átvetel mellett előnyös részletfizetésre ad el. — Bővebb felvilágosítást nyújt:

Földhitelbank R. T. Budapest V. Hold-utca 1
vagy a parcellázási iroda Dunapataj: Öry-malom

BÁCSKA legnagyobb ÁRUHAZA ZÁDOR BAZAR BAJA.

Felhívjuk a közönség figyelmét a rohamosan beérkező tavaszi árukra.

Dusan felszerelt kűlön aruosztály. Gyermeksport és fedeles kocsikban.

Bőröndök, kizitáskák, pengőtárcák, aktatáskák, utazókosarak.

Női és férfi harisnyák, bőrkezttyük, kötött mellények és palloverek, kabátok.

Külön játékaru osztály.

Evőeszközök; acél, Berndorf alpakka, kinacizüst, felszolgálók, készletek. Üveg és porcelán étkező, kávé és teafészletek.

Thonet székek, kerti hutorok, nyugágyak, hinta és tornaszerek, football és gummilabdák, tenniszütők.

Hatszerek, valódi Johann Maria Farina kölnivizek kimerve is, francia és angol puderek és parfümök.

Külön gramofon osztály az összes angol, francia, német gyártmányok kaphatók. A legújabb tánclemezek állandóan raktáron.

